

REGLUGERÐ

86

24. apríl

um samflot skipa.**1. gr.**

Öll islenzk skip og skip, sem eru leigð eða gerð út af islenzkum mönnum eða fyrirtækjum, er sigla milli Íslands og Stóra-Bretlands með ísvarinn fisk, skulu sigla tvö saman eða fleiri báðar leiðir.

2. gr.

Samfloti því, sem um ræðir í 1. gr., skal, ef þess er kostur, haga þannig, að tog-arar sigli saman og önnur skip, sem flytja nýjan fisk, sigli saman.

3. gr.

Félag islenzkra botnvörpuskipaeigenda ákveður, hvaða togarar skuli sigla saman í hverri ferð, og frá hvaða stað þeir skuli hefja samflot.

4. gr.

Sérhverju togaraútgerðarfyrirtæki er skylt að tilkynna Félagi islenzkra botn-vörpuskipaeigenda um ferðir og aflabrögð skipa sinna, svo að félagið hafi nákvæmt yfirlit yfir, hvernig samfloti á hverjum tíma verði bezt fyrir komið.

5. gr.

Félag útgerðarmanna línuveiða- og fiskkaupaskipa ákveður, hvaða fiskkaupaskip skuli sigla saman í hverri ferð, og frá hvaða stað samflot skuli hefja.

6. gr.

Sérhverju útgerðarfyrirtæki fiskkaupaskipa er skylt að tilkynna Félagi útgerðar-manna línuveiða- og fiskkaupaskipa um ferðir og fiskkaup skipa sinna, svo að félagið hafi nákvæmt yfirlit yfir, hvernig samfloti þessara skipa verði bezt fyrir komið.

7. gr.

Sérhvert útgerðarfyrirtæki, sem á skip í förum á milli Íslands og Bretlands með ísvarinn fisk, skal jafnan láta þann aðila, sem hefur framkvæmd reglugerðar þess-arar með höndum, vita og fylgjast með ferðum og aflabrögðum skipanna.

Þegar svo stendur á, að togari og samstæð fiskkaupaskip eru samtímis ferðbúin til Bretlandsferðar eða til heimferðar frá Bretlandi, skulu þau hafa samflot.

8. gr.

Með samþykki Félags islenzkra botnvörpuskipaeigenda og Félags útgerðarmanna línuveiða- og fiskkaupaskipa getur atvinnumálaráðherra ákveðið, að öðrum en þess-um félögum verði falin stjórn þessa samflots.

9. gr.

Skipum, sem eru í samfloti, er skylt að haga siglingu þannig, að þau séu ávallt í námunda hvert við annað, nema stórvíðri eða dimmvíðri hamli.

10. gr.

Heimilt er að veita undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugerðar um samflot, ef upplýst er, að ekkert skip geti komið til greina til samfylgdar, enda eigi skipstjóri eða útgerðarmaður hlutaðeigandi skips ekki sök á þeim atvikum, er ollu því, að þannig er ástätt um skipið.

86

24. apríl

Atvinnumálaráðherra skipar 5 manna nefnd í Reykjavík og þriggja manna nefndir á Siglufirði, Akureyri, Seyðisfirði, Hornafirði og Vestmannaeyjum, er úrskurði beiðnir um undanþágu frá samfloti samkvæmt 10. gr.

Nefndirnar skulu þannig skipaðar:

- a. Í Reykjavík 2 menn að fengnum tillögum stjórna stéttarféлага sjómanna í Reykjavík og Hafnarfirði, einn að fengnum tillögum Félags íslenzkra botnvörpuskipa-eigenda og einn að fengnum tillögum Félags útgerðarmanna línuveiða- og fisk-kaupaskipa. Fimmta manninn skipar ráðherra án tilnefningar og er hann formaður nefndarinnar.
- b. Utan Reykjavíkur einn maður að fengnum tillögum stjórna stéttarféлага sjómanna eða verkafélaga á hverjum stað og annan að fengnum tillögum frá útgerðarmönnum. Þriðja manninn skipar ráðherra án ábendingar og er hann formaður.

Skipa skal jafnmarga varamenn sem aðalmenn.

12. gr.

Áður en undanþága er veitt, skal siglingaskipstjóri leggja fram gögn fyrir því, að næg skipshöfn til siglinga á viðkomandi skipi sé fyrir hendi.

Ekki má láta skipverja á nokkurn hátt gjalda þess, þó að hann sigli ekki á skipinu milli landa.

13. gr.

Brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar varða sektum frá 1000—50000 króna. Ítrekað brot getur og varðað missi réttar til skipstjórnar allt að 6 mánuði.

14. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem opinber mál.

Reglugerð þessi er hér með sett, samkvæmt lögum frá 14. apríl 1943, um heimild handa ríkisstjórninni til ákvörðunar um samflot íslenzkra skipa milli Íslands og Stóra-Bretlands, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. apríl 1943.

Vilhjálmur Þór.

Gunnl. E. Briem.

87

30. apríl

REGLUR

um innheimtu útsvara í Vestmannaeyjum 1943.

1. gr.

Sérhver útsvarsgjaldandi í Vestmannaeyjum skal árið 1943 greiða 20% af upphæð þeirri, er hann greiddi í útsvar 1942, til greiðslu upp í útsvar 1943 með gjalddaga 1. maí.

2. gr.

Um innheimtu, endurgreiðslu og dráttarvexti fer eftir lögum nr. 15/1943, um heimild fyrir bæjar- og sveitarstjórnir til útsvarsinnheimtu árið 1943.

3. gr.

Skylda kaupgreiðanda um að halda eftir af kaupum upp í útsvarsgreiðslur fer eftir lögum nr. 23 frá 1940.